

Kivikautisia asuinpaikkalöytöjä, jotka Petro Pesonen toi Kansallismuseon kokoelmiin Pihtiputaan Uusi-Piilolan kivikautiselta asuinpaikalta syys-lokakuussa 2013. Ks. Petro Pesosen inventointikertomus Museoviraston arkistossa (Pihtipudas Rönnö, Saani- ja Elämäjärvi). Asuinpaikka on aiemmin tuntematon.

Diar. 30.12.2013

Luett. P. Pesonen

Koekuoppa P680

1. Palanutta savea 5 kpl, paino 1,56 g.
2. Kvartsi-iskoksia 26 kpl, paino 28,88 g.
3. Palanutta luuta 227 kpl, paino 20,24 g. Tunnistetut lajit: *Esox lucius* 10 kpl, Perca fluviatilis 3 kpl, Megamammalia 1 kpl.
4. Hiilinäyte, paino 2,03 g.

Koekuoppa P679

5. Kvartsi-iskoksia 1 kpl, paino 0,5 g.

Koekuoppa L323

6. Kvartsi-iskoksia 1 kpl, paino 1,74 g.

Asuinpaikka sijaitsee Pihtiputaan kirkonkylän pohjoispuolella, Alva- ja Kolimajärvien välisen Heinäjoen pohjoisrannalla, Jokisaaren pohjoispuolella, Uuden-Piilolan talosta 175 metriä länsilounaaseen olevalla mäenkumpareella. Paikka on hyvin kivinen mäentöppäre, jolla kasvaa mäntyä ja kuusia.

Mäen Heinäjoen puoleisella törmällä havaittiin halkaisijaltaan 2-metrinen kuoppa/painanne, johon tehtiin koekuoppa **P680**. Tässä koekuopassa oli vahva likamaa- ja hiilikerros heti pinnasta alkaen sekä runsaasti löytöjä. Kuoppa on aivan rantatörmän päällä ja sitä reunustaa iso kivi rannan puolella. Tumma hiilinen kulttuurikerros jatkuu ainakin 40 cm syvyydelle, mahdollisesti syvemmällekin, mutta koekuoppaa ei kaivettu enää tätä syvemmälle.

2013

KM 39735

Pihtipudas Uusi-Piilola

KM 39735

Painanteesta noin viisi metriä luoteeseen kaivetussa koekuopassa **P679** oli kivistä hietamaata ja aivan pinta-
maassa yksi kvartsi-iskos. Koekuoppa **L323** kaivettiin vain
parin metrin päähän painanteesta sisämaahan päin, tässä
kuopassa oli normaali hiekkapodsoli ja löytönä yksi
kvartsi-iskos. Muissa alueelle kaivetuissa koekuopissa ei
ollut löytöjä.